

Bilag 1 – L5 – spm. 2

Element/definition (gældende regler)	Element/definition (forslag til lov)	Bemærkninger
§ 1 – Lovens anvendelsesområde	§ 1 – Lovens anvendelsesområde.	
”[...] Fonden yder bistand i henhold til §§ 5, 5 a og 6, når en kunde har indgået aftale med en registreringspligtig rejseudbyder eller formidler [...]”	”Fonden yder bistand i henhold til §§ 5 og 6, når en rejsende har indgået aftale om en pakkerejse eller et sammensat rejsearrangement med en rejseudbyder eller formidler for en udenlandsk rejserangør, der på tidspunktet for aftalens indgåelse er registreret i fonden.”	I dag er loven uklar på lovens anvendelsesområde, herunder om Rejsegarantifonden alene skal dække rejseudbydere, der er registrerede eller om Rejsegarantifonden skal dække rejseudbydere, der er registreringspligtige. Ændringen indebærer, at Rejsegarantifonden fremover kun vil dække tab, som følger af aftaler indgået med <i>registrerede</i> rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører.
§ 2 og § 8, stk. 6 – Rejseydelse og undtagelse fra garantistillelse	§ 2, stk. 2 – Undtagelser fra lovens anvendelsesområde	
§ 2 ”Ved en rejseydelse forstås: 1) En pakkerejse [...], såfremt den samlede ydelse har en varighed på over 24 timer eller omfatter overnatning [...] § 8, stk. 6 Almennyttige foreninger mv. der som led i deres virksomhed udbyder rejseydelser, skal ikke stille garanti. Det gælder dog kun, hvis rejsevirkomheden kun udgør en mindre del af foreningens almenyttige aktiviteter.	”Loven gælder ikke for pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, der 1) Er af en varighed på under 24 timer, medmindre de omfatter overnatning, 2) udbydes eller formidles lejlighedsvis og på nonprofitbasis, til udelukkende en begrænset gruppe rejsende, eller 3) købes på grundlag af en generel aftale mellem erhvervsdrivendes køb af forretningsrejser.	I dag er der i henhold til § 2 tale om en pakkerejse, når den samlede ydelse har en varighed på over 24 timer eller omfatter overnatning, og en række øvrige omstændigheder er til stede. I dag skal almenyttige foreninger, der som led i deres virksomhed udbyder rejseydelser ikke stille garanti, hvis rejsevirkomheden kun udgør en mindre del af foreningens almenyttige aktiviteter. Fremover fremgår anvendelsesområdet for Rejsegarantifonden i lovens § 2. Af § 2, stk. 2, fremgår det, hvilke pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, der ikke er omfattet af loven. Med lovforslaget undtages visse pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer fra lovens anvendelsesområde, når betingelserne i lovforslagets § 2, stk. 2, er opfyldt. For almenyttige foreninger ændres retstilstanden, idet det vil bero på en konkret vurdering af, om foreningen er omfattet af de kumulative betingelser i lovforslagets § 2, stk. 2, om foreningen er undtaget fra at skulle stille garanti. Der er tale om tre kumulative betingelser for, at en rejse ikke er omfattet af loven, og hvert enkelt af disse skal derfor være opfyldt for, at en rejse ikke er omfattet af loven. Forslaget ændrer dermed den gældende retstilstand, idet der ikke længere kan foretages en samlet konkret vurdering. Der må derimod foretages en separat vurdering af de ovennævnte kriterier.

		<p>For det første undtages pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer med en varighed på under 24 timer, medmindre de omfatter overnatning, jf. forslaget § 2, stk. 2, nr. 1. For så vidt angår pakkerejser er der således på den baggrund tale om en videreførelse af den gældende retstilstand.</p> <p>For det andet er pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, der udbydes og formidles lejlighedsvist og på nonprofitbasis til en begrænset gruppe rejsende, undtaget fra lovens anvendelsesområde, jf. forslaget § 2, stk. 2, nr. 2. Lovforslaget ændrer på retstilstanden for almennyttige foreninger, idet det vil bero på en konkret vurdering af, om foreningen er omfattet af de kumulative betingelser i lovforslagets § 2, stk. 2.</p> <p>For det tredje undtages pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, der købes på grundlag af en generel aftale med henblik på forretningsrejser mellem erhvervsdrivende. Loven vil derimod finde anvendelse på øvrige rejser, der opfylder betingelserne for at være en pakkerejse eller et sammensat rejsearrangement, uanset om køberen er en forbruger eller en erhvervsdrivende.</p> <p>Erhvervsdrivende, der udbyder rejser, som er omfattet af de tre kumulative betingelser, er således ikke omfattet af Rejsegarantifonden og skal dermed ikke lade sig registrere eller stille garanti.</p>
§ 4 – Kunde	§ 4 - Rejsende	
”Som kunde anses enhver, der køber, eller i hvis navn der købes en rejseydelse. Overdrager kunden rejseydelsen, anses tillige den, der får overdraget rejseydelsen, som kunde. Den, der køber en rejseydelse med henblik på erhvervsmæssigt salg, anses dog ikke som kunde.”	”Som rejsende anses enhver person, som søger at indgå en aftale inden for lovens anvendelsesområde, eller som har ret til at rejse på grundlag af en aftale omfattet af loven. Den, der køber en pakkerejse eller et sammensat rejsearrangement med henblik på erhvervsmæssigt salg anses ikke som rejsende efter denne lov.”	<p>”Kunde” ændres til ”Rejsende”. Der tilsigtes ingen ændringer i den gældende retstilstand på dette punkt. En person anses dog allerede for rejsende, når denne søger at indgå en aftale inden for lovens anvendelsesområde.</p> <p>En rejsende kan således fortsat både være en juridisk person, f.eks. en erhvervsdrivende, og en forbruger. Hvis en ansat i en juridisk person, f.eks. hos en erhvervsdrivende bestiller en pakkerejse eller et sammensat rejsearrangement med fly og hotel og betaler med sit firmakreditkort, vil både den juridiske person, som har indgået aftalen med sælgeren, og dermed bliver part i aftalen, og den ansatte, som rent faktisk har ret til at rejse på grundlag af aftalen, således være rejsende i direktivets forstand. Det forudsætter naturligvis, at aftalen ikke er indgået på grundlag af en generel aftale om forretningsrejser, som omtalt oven for i forbindelse med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 3.</p>

§ 2, nr. 1 - Pakkerejse	§ 2 a - Pakkerejse	
<p>”En pakkerejse, som består af en kombination af mindst to af følgende elementer, såfremt de af rejseudbyderen udbydes samlet eller har været udbudt på forhånd og sælges samlet, og såfremt den samlede ydelse har en varighed på over 24 timer eller omfatter overnatning:</p> <p>a) Transport.</p> <p>b) Indkvartering.</p> <p>c) Anden turistmæssig ydelse, der ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering, men som udgør en væsentlig del af pakkerejsen.”</p>	<p>”Ved en pakkerejse forstås i denne lov en kombination af mindst to forskellige typer rejseydelser, jf. § 2 c, nr. 1, med henblik på den samme rejse, hvis</p> <p>1) ydelserne sammensættes af en enkelt erhvervsdrivende, inden der indgås en enkelt aftale om alle ydelserne, eller</p> <p>2) ydelserne, uanset om der indgås særskilte aftaler med forskellige leverandører af rejseydelser,</p> <p>a) er købt fra et enkelt salgssted og udvalgt, inden den rejsende accepterer at betale,</p> <p>b) udbydes, sælges til eller faktureres til en samlet pris,</p> <p>c) annonceres til salg eller sælges under betegnelsen ”pakkerejse” eller lignende,</p> <p>d) sammensættes efter indgåelsen af en aftale, hvori den erhvervsdrivende giver den rejsende ret til at vælge blandt et udvalg af forskellige rejseydelser, eller</p> <p>e) købes fra forskellige erhvervsdrivende gennem forbundne onlinebestillingsprocedurer, når den rejsendes navn, betalingsoplysninger og e-mailadresse er videregivet fra den erhvervsdrivende, med hvem den første aftale er indgået, til andre erhvervsdrivende, og der senest 24 timer efter bekræftelsen af bestillingen af den første rejseydelse er indgået en aftale med sidstnævnte erhvervsdrivende.</p> <p>Stk. 2. En kombination, som nævnt i stk. 1, der består af én type rejseydelse, jf. §</p>	<p>Ændringen indebærer overordnet set en udvidelse af pakkerejsebegrebet, idet en pakkerejse fremover vil kunne opstå på flere måder end i dag og nye rejseydelser kan indgå i en pakkerejse (biler eller motorcykler). For Rejsegarantifonden betyder det, at flere virksomheder omfattes af ordningen og skal lade sig registrere og stille garanti mv.</p> <p>Lovforslaget medfører, at en pakkerejse - som i dag - vil skulle bestå af mindst to forskellige rejseydelser med henblik på samme rejse. De rejseydelser, der kan indgå i kombinationen er passagerbefordring (svarer til transport), indkvartering og (som noget nyt) udlejning af biler, store motorcykler eller andre motorkøretøjer, og endelig enhver anden turistydelse.</p> <p>Lovforslaget medfører endvidere, at en pakkerejse - modsat i dag - vil kunne opstå, uanset om ydelserne indgås som særskilte aftaler med forskellige erhvervsdrivende. Uanset om der indgås særskilte aftaler med flere erhvervsdrivende er det arrangøren, der er ansvarlig for levering af rejseydelserne.</p> <p>I forhold til den gældende retstilstand er der tale om en udvidelse af pakkerejsebegrebet, idet særskilte aftaler med forskellige erhvervsdrivende ikke tidligere har kunnet udgøre en pakkerejse.</p> <p>Der er således fortsat tale om en pakkerejse, selv om ydelserne indgås som særskilte aftaler med forskellige erhvervsdrivende. En sådan aftale om en pakkerejse skal indgås under visse særlige omstændigheder. Det gælder hvis ydelserne købes fra et enkelt salgssted og udvælges, inden den rejsende accepterer at betale rejseydelserne sælges eller faktureres til en pris, hvor alt en inkluderet, rejseydelserne annonceres til salg under betegnelsen pakkerejse eller lign. betegnelse, e eller den erhvervsdrivende giver den rejsende ret til at vælge mellem en række ydelser.</p> <p>Lovforslaget medfører endelig, at en pakkerejse vil kunne opstå, hvis rejsen under nærmere omstændigheder købes fra forskellige erhvervsdrivende gennem forbundne onlinebestillingsprocedurer, og den rejsendes data (navn, betalingsoplysninger og e-mailadresse) videregives fra den erhvervsdrivende, med hvem den første aftale er indgået til andre erhvervsdrivende senest 24 timer efter, at den første aftale er bekræftet.</p>

	<p>2 c, nr. 1, litra a-c, og en eller flere turistydelser, jf. § 2 c, nr. 1, litra d, er kun en pakkerejse, hvis turistydelserne udgør en væsentlig andel af kombinationens værdi eller annonceres som, eller på anden måde udgør, en væsentlig bestanddel af kombinationen, og er udvalgt og købt inden leveringen af rejseydelsen er påbegyndt.</p>	<p>Bestemmelsen tager sigte på tilfælde af såkaldte ”click through-køb”, hvor den rejsende først køber en rejseydelse hos en erhvervsdrivende, bliver ”stillet videre” til eller opfordret til at besøge en anden hjemmeside, og herefter på denne hjemmeside ikke behøver at angive sit navn eller betalingsoplysninger, fordi den første erhvervsdrivende har videreført disse oplysninger til den anden erhvervsdrivende. Den måde, hvorpå pakkerejsen i dette tilfælde opstår på, har visse ligheder med den måde et sammensat rejsearrangement kan opstå på, jf. nedenfor. Det er dermed afgørende for, at der opstår en pakkerejse (og ikke et sammensat rejsearrangement), at der overføres både den rejsendes navn, betalingsoplysninger og e-mailadresse.</p> <p>Fremover kan der således indgås aftaler om pakkerejser både hvis rejseydelserne sammensættes af en enkelt erhvervsdrivende, inden der indgås aftale om pakkerejsen og – som noget nyt – hvis rejseydelserne, uanset om der indgås særskilte aftaler med forskellige erhvervsdrivende om forskellige rejseydelser, hvis de købes under de ovennævnte omstændigheder.</p>
Eksisterer ikke i dag	§ 2 b – Sammensat rejsearrangement	
	<p>”Ved et sammensat rejsearrangement forstås i denne lov to eller flere forskellige typer rejseydelser, jf. § 2 c, nr. 1, som skal indgå i den samme rejse, og som ikke udgør en pakkerejse, og om hvilke der indgås særskilte aftaler med hver leverandør, hvis en erhvervsdrivende</p> <p>1) formidler, at den rejsende særskilt udvælger og betaler for hver rejseydelse under en enkelt kontakt med dennes salgssted, eller</p> <p>2) på målrettet vis formidler køb af mindst én yderligere rejseydelse fra en anden erhvervsdrivende, når aftalen med en sådan anden erhvervsdrivende indgås senest 24 timer efter bekræftelsen af bestillingen af den første rejseydelse.</p> <p>Stk. 2. En kombination, som nævnt i stk. 1, der består af én rejseydelse, jf. § 2 c, nr. 1, litra a-c, og en eller flere turist-</p>	<p>Der er tale om et nyt begreb, der introduceres i det nye pakkerejsedirektiv. Sammensatte rejsearrangementer kendes således ikke i gældende ret.</p> <p>Med det nye begreb ”sammensatte rejsearrangementer” udvides Rejsegarantifondens anvendelsesområde ved, at de virksomheder, der formidler et sammensat rejsearrangement, skal lade sig registrere i ordningen og stille garanti mv. Det betyder, at flere virksomheder bliver omfattet af Rejsegarantifonden. Det betyder også, at flere rejser og dermed flere rejsende bliver dækket i tilfælde af en registreringspligtig (formidler)virksomheds konkurs. Den enkelte leverandør er alene ansvarlig for korrekt opfyldelse af sin aftale/rejseydelse, og derfor skal garantien kun dække risikoen for den erhvervsdrivendes egen konkurs eller insolvens.</p> <p>I det følgende beskrives, hvordan et sammensat rejsearrangement kan opstå.</p> <p>Modsat en pakkerejse, hvor der som udgangspunkt er én erhvervsdrivende, der som rejsearrangør er ansvarlig for, at hele pakken leveres i overensstemmelse med aftalen, indgås der ved et sammensat rejsearrangement særskilte aftaler med hver enkelt leverandør af rejseydelserne. I et sammensat rejsearrangement kan indgå de samme rejseydelser som i en pakkerejse. Et sammensat rejsearrangement kan opstå på to forskellige måder.</p>

	<p>ydelse, jf. § 2 c, nr. 1. litra d, er kun et sammensat rejsearrangement, hvis turistydelserne udgør en væsentlig andel af kombinationens værdi eller annonceres som, eller på anden måde udgør, en væsentlig bestanddel af kombinationen.”</p>	<p>Et sammensat rejsearrangement kan for det første opstå, hvis en erhvervsdrivende formidler den rejsendes særskilte udvælgelse og særskilte betaling for hver rejseydelse under et enkelt besøg på dennes salgssted eller i forbindelse med en enkelt kontakt med dennes salgssted. Der vil dermed f.eks. være tale om sammensat rejsearrangement, hvis en rejsende under et besøg på en bookingportal på internettet køber en rejseydelse og betaler den, og herefter køber en ny rejseydelse gennem rejsebureauet hos en anden erhvervsdrivende. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den rejsende, efter at have købt den første rejseydelse på rejsebureauets hjemmeside, bliver præsenteret for en række tilbud på en eller flere yderligere rejseydelser, som formidles for en anden erhvervsdrivende, f.eks. via et pop up-vindue, som fremkommer efter betalingen af den første rejseydelse.</p> <p>Et sammensat rejsearrangement kan for det andet opstå, hvis en erhvervsdrivende formidler køb af mindst én yderligere rejseydelse fra en anden erhvervsdrivende på målerettet vis, når aftalen med den anden erhvervsdrivende indgås senest 24 timer efter bekræftelsen af bestillingen af den første rejseydelse. Det kunne f.eks. være, hvor en rejsende har bestilt en fly- eller togrejse, og sammen med bekræftelsen på rejsen modtager en opfordring til at bestille yderligere en rejseydelse med et link til det websted, hvor der kan foretages bestilling af f.eks. hotelophold eller biludlejning, som er tilpasset flybillettens destination og rejsedatoer m.v.</p> <p>Hvis den erhvervsdrivende derimod har indgået en aftale med en virksomhed om placering af annoncer på hjemmesiden, vil der på den anden side ikke være tale om målrettet formidling, såfremt der ved bekræftelsessiden efter køb af en flybillet vises en annonce for hoteller på destinationen, hvis denne annonce vises på grundlag af såkaldte cookies, der indeholder data om den rejsendes tidligere søgninger. En sådan annonce vil således ikke være baseret på data om den rejsendes netop indgåede aftale, men på cookies indeholdende data om den rejsendes tidligere søgninger, og den erhvervsdrivende, som har placeret annoncen på bekræftelsessiden, vil som udgangspunkt ikke være bekendt med, at den rejsende ved klik på annoncen er blevet ”stillet videre” efter køb af en bestemt rejseydelse.</p>
§ 2 - Rejseydelse	§ 2 c, nr. 1 - Rejseydelse	
<p>”Ved en rejseydelse forstås:</p> <p>1) En pakkerejse, som består af en kombination af mindst to af følgende elementer, såfremt de af rejseudbyde-</p>	<p>”Ved en rejseydelse forstås:</p> <p>a) passagerbefordring, b) indkvartering, c) udlejning af biler, store motorcykler</p>	<p>Rejsegarantifondsloven definerer i dag en ”rejseydelse” <i>enten</i> som en pakkerejse, <i>enten som</i> en ydelse, der omfatter transport og indkvartering, som er aftalt med den samme udbyder, men ikke er en pakkerejse (fordi den ikke er udbudt eller solgt samlet), <i>eller</i> som transport og anden turistmæssig ydelse, der koster over 1.000 kr., men ikke varer over 24 timer.</p>

Bilag 1 – L5 – spm. 2

<p>ren udbydes samlet eller har været udbudt på forhånd og sælges samlet, og såfremt den samlede ydelse har en varighed på over 24 timer eller omfatter overnatning:</p> <p>a) Transport.</p> <p>b) Indkvartering.</p> <p>c) Anden turistmæssig ydelse, der ikke er direkte knyttet til transport eller indkvartering, men som udgør en væsentlig del af pakkerejsen.</p> <p>2) En ydelse, der omfatter transport og indkvartering, som er aftalt med samme rejseudbyder eller formidler, men som ikke er omfattet af nr. 1.</p> <p>3) Transport og anden turistmæssig ydelse, som ikke har en varighed over 24 timer, men har en samlet pris på over 1.000 kr.</p> <p>4) Flytransport. [...]”</p>	<p>eller andre motorkøretøjer, eller</p> <p>d) enhver anden turistydelser, der ikke er en uløselig del af en rejseydelse, som defineret i litra a-c, eller</p> <p>e) særskilt flytransport, der ikke indgår i en pakkerejse eller et sammensat rejsearrangement.”</p>	<p>Med lovforslaget udmøntes direktivets definition af rejseydelser. Det medfører, at de ”rejseydelser”, som kan indgå i en pakkerejse eller et sammensat rejsearrangement efter direktivet og dermed lovforslaget vil være passagerbefordring, indkvartering, som ikke er en uløselig del af befordringen af passagerer, og som ikke er for at tage varigt ophold, udlejning af biler, andre motorkøretøjer eller store motorcykler og enhver anden turistydelser, der ikke er en uløselig del af en af de øvrige tre typer rejseydelser.</p> <p>Leje af bil er ikke efter gældende ret en rejseydelse, men kan under visse omstændigheder være en turistmæssig ydelse. Lovforslaget indebærer således på dette punkt en ændring af den gældende retstilstand.</p> <p>Det bemærkes, at såfremt en pakkerejse eller et sammensat rejsearrangement udgøres af kun to rejseydelser, og den ene rejseydelse er ”en anden turistmæssig ydelse, der ikke er en uløselig del af den anden rejseydelse”, udgør det kun en pakkerejse, hvis turistydelserne udgør en væsentlig andel af kombinationens værdi eller annonceres som eller på anden måde udgør en væsentlig bestanddel af kombinationen. Turistydelser, der udgør 25 pct. eller mere af kombinationens værdi, anses for at udgøre en væsentlig andel af kombinationens værdi..</p> <p>I dag har vi nationale særregler om konkursbeskyttelse i rejsegarantifondsloven, der - udover pakkerejser – også omfatter visse rejsearrangementer. De nationale særregler har lighed med pakkerejser, men svarer ikke til pakkerejselovens definition. Det er fx rejsearrangementer, hvor de enkelte dele ikke er solgt samlet, eller rejsearrangementer, der ikke varer over 24 timer, men har en samlet på pris på over 1.000 kr.</p> <p>Da der med implementeringen af det nye pakkerejsedirektiv indføres nye, detaljerede definitioner på pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, og beskyttelsen udvides, foreslås det med lovforslaget at ophæve de nationale særregler med det formål at få en regelforenkling og en ensartet beskyttelse i hele EU.</p>
<p>Ikke defineret i dag</p>	<p>§ 2 c, nr. 4 - Erhvervsdrivende</p>	
	<p>”Enhver fysisk eller juridisk person, der handler som led i sit erhverv, sin virksomhed, sit håndværk eller sin profession i forbindelse med aftaler omfattet af</p>	<p>Begrebet er ikke i dag defineret i rejsegarantifondsloven, men svarer til den almindelige definition af en erhvervsdrivende i dansk ret.</p> <p>I overensstemmelse med direktivet er det ikke et krav, at den fysiske eller juridi-</p>

Bilag 1 – L5 – spm. 2

	denne lov.”	ske person tilsigter en økonomisk gevinst ved driften af sit erhverv, sin virksomhed, sit håndværk eller sin profession. Definitionen omfatter både offentlige og private juridiske personer. Herudover følger det af almindelige fuldmagtsregler, at en erhvervsdrivende, der handler via en anden person, der optræder på den erhvervsdrivendes vegne, bliver bundet af en aftale, som mellemmanden indgår på den erhvervsdrivendes vegne.
Eksisterer ikke i dag	§ 14 – Centralt kontaktpunkt	
	<p>”Rejsegarantifonden er centralt kontaktpunkt og medvirker til at lette det administrative samarbejde og tilsyn med rejsearrangører og erhvervsdrivende, som formidler sammensatte rejsearrangementer, der opererer i de forskellige medlemsstater inden for EU/EØS, med hensyn til de forpligtelser, der følger af loven eller regler udstedt i medfør af loven.</p> <p>Stk. 2. Fonden stiller alle nødvendige oplysninger om rejsegarantifondslovens krav om garantistillelse til rådighed for andre kontaktpunkter. Fonden besvarer sådanne henvendelser hurtigst muligt.</p> <p>Stk. 3. Fonden offentliggør elektroniske lister over rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejsearrangører, som opfylder deres forpligtelser efter rejsegarantifondsloven.”</p>	<p>Det er et krav efter pakkerejsedirektivet, at der udpeges centrale kontaktpunkter, der skal lette det administrative samarbejde og tilsyn med rejsearrangører, der opererer i forskellige medlemsstater.</p> <p>Med lovforslaget foreslås det, at Rejsegarantifonden udpeges som centralt kontaktpunkt for Danmark.</p> <p>En vigtig opgave bliver at sikre, at de rejsende kan få information om, hvorvidt en rejseudbyder eller formidler er omfattet af Rejsegarantifonden eller en anden godkendt garantiordning i EU.</p>
§ 20 - Registreringspligt	§ 20, stk. 2 - Registreringspligt	
”Pligten at lade sig registrere omfatter her i landet etablerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere”.	”Rejseudbydere, der er etableret uden for EU/EØS-området, som sælger eller udbydere pakkerejser eller sammensatte rejsearrangementer til salg her i landet, er tilsvarende registreringspligtige og skal stille garanti i overensstemmelse med reglerne i denne lov. Rejsegarantifonden dækker krav, jf. § 5, som hidrø-	<p>I dag skal her i landet etablerede rejseudbydere og formidlere for udenlandske rejseudbydere lade sig registrere i Rejsegarantifonden. Lovforslaget ændrer ikke på denne retstilstand, idet dette udgangspunkt fastholdes i den nye lov i det omfang man er etableret i Danmark, jf. dog nedenfor om gensidig anerkendelse.</p> <p>Med lovforslaget indføres som noget nyt derudover en registreringspligt for 3-landes udbydere, i det omfang disse markedsfører sig mod Danmark. Dette sker for at gennemføre direktivets krav om, at udbydere fra 3-lande skal stille garanti i</p>

	rer fra aftaler indgået med registreringspligtige rejseudbydere, i det omfang de har stille garanti efter denne lov.”	overensstemmelse med de medlemslande, som disse udbydere markedsfører sig i.
§ 22, stk. 2 og 3– Krav om tilstrækkelig garanti	§ 22 – Gensidig anerkendelse	
<p>”Stk. 2. Enhver, der fra udlandet markedsfører pakkerejseydelser her i landet, skal stille tilstrækkelig garanti til i tilfælde af insolvens eller konkurs at sikre tilbagebetaling af erlagte beløb og hjemtransport af kunden. Garantistillelse, der opfylder betingelserne i en af et andet EU/EØS-land godkendt ordning, anses som tilstrækkelig.</p> <p>Stk. 3. Såfremt fonden anmoder herom, skal vedkommende dokumentere, at de i stk. 1 og 2 nævnte krav om sikkerhed er stillet. Tilsvarende dokumentation skal efter anmodning gives til en udenlandsk myndighed, der fører kontrol med regler, der er fastsat til gennemførelse af Rådets direktiv 90/314/EØF om pakkerejseydelser, herunder pakkeferier og pakketure”</p>	<p>”Garanti, som en rejseudbyder har stillet i overensstemmelse med reglerne i det land inden for EU/EØS, hvor rejseudbyderen er etableret, træder i stedet for garanti stillet efter reglerne i denne lov.</p> <p>Stk. 2. Rejseudbydere, som er etableret i et andet EU/EØS-land, som sælger pakkerejser eller sammensatte rejsearrangementer eller udbyder sådanne til salg her i landet, eller som på en hvilken som helst måde retter deres virksomhed mod rejsende her i landet, underretter Rejsegarantifonden om omfanget af denne salgsaktivitet, og oplyser, i hvilket EU/EØS-land garantien er stillet. Rejseudbyderen skal efter anmodning fremlægge dokumentation for, at den fornødne garanti er stillet.</p> <p>Stk. 3. Stk. 2 gælder tilsvarende for rejseudbydere, der foruden at være etableret her i landet, er etableret i et eller flere andre lande inden for EU/EØS, og som har valgt at anvende en anden garantiordning end Rejsegarantifonden.”</p>	<p>Loven er i dag uklar om, hvor en eventuel garanti skal stilles i forbindelse med grænseoverskridende handel fra eller mod Danmark. Loven indeholder dog allerede i dag en bestemmelse om, at garantistillelse, der opfylder betingelserne i et andet EU/EØS-land, anses som tilstrækkelig.</p> <p>Direktivet indeholder et eksplicit krav om gensidig anerkendelse, som er gennemført ved § 22.</p> <p>Det betyder, at rejseudbydere, der er etableret i et andet EU-land, og som hører under en anden garantiordning, skal sikre, at deres garanti også omfatter grænseoverskridende handel f.eks. rettet mod Danmark. Omfatter garantien grænseoverskridende handel, er der krav om gensidig anerkendelse, så en rejseudbyder ikke skal stille garanti i flere medlemsstater. Rejseudbyderen er derfor forpligtet til at underrette Rejsegarantifonden om omfanget af en sådan aktivitet. Den gensidige anerkendelse gælder imidlertid også i det tilfælde, hvor en erhvervsdrivende er etableret i et eller flere EU-lande. I så fald kan den erhvervsdrivende vælge det EU-land, hvor garantien skal stilles.</p>